

Ancaq qələbə var, o döyüşdə ki əsgərdən qabaqda general gedir...

Əsgərdən qabaqda general gedir

Şəhid general Polad Həşimova

Gedir ör oğlu ör, məğrur, qürurlu,
Vətən sevdalisi, əhli-hal gedir.
Gedir almaçıq, üz-gözü nurlu,
Gedir, söhbəti bal, dili bal gedir.

Xəbəri varmıdır bari, düşmənün,
Hazırkı kətli, darı düşmənün.
Sındırıb belini qan düşmənün,
Çəkib sinəsinə qara xal gedir.

Silin gözünüzü, yası unudun.
Yapışın, hərəniz bir yandan tutun.
Çiyinlər üstündə uçan tabutun
gedir. arxasınca bir mahal gedir.

Qürük, Vətənin torpağı çəkir,
Ölüük, tok Vətən yaşasın toki.
Ancaq qələbə var, o döyüşdə ki
əsgərdən qabaqda general gedir...

Külünə, kül altında közünə şükür...

Düşmənün gözündə qoydu murazın,
Vətən, çörəyine, duzuna şükür.
Qızıl hərflərlə tarixlər yazır,
Minlərlə oğluna, qızına şükür.

Kimi özümüzo arxa bilirik,
Kimdi yapışmalı yaxa, bilirik.
Artıq kişi kimi baxa bilirik
biri-birimizin üzünə şükür.

Düşməyə az bərkün-boşun qalmayıb,
Quruyub, gözündə yaşın qalmayıb.
Çox da ki, daş üstə daşın qalmayıb,
Bu bomboz çölünə, düzünə şükür.

Lənətlər yağdırdıq kor yerimizə,
Artıq dolmayacaq qor yerimizə.
Torpağın üstündə gor yerimizə,
Külünə, kül altında közünə şükür.

Deyirlər bir ana xəbərini alıb
yüyürüb Ağdama ayağı yalın.
Şuşada şuşalı bir ağsaqqalın
yenidən nur gölib közünə şükür.

Birləşdik ön ağır dördi-sərdə biz,
Birlikdə güclüyük xeyir-sərdə biz.
Ali rəhbərimiz, Baş sərkindəmiz
sadiqdi andına, sözüno şükür.

Yüzünü tanıdıq, yüzünü gördük,
Gördük, astarını, üzünü gördük.
Sonunda doğrunu, düzünü gördük,
Min şükür, doğruna, düzünə şükür...

Havanı əsgər dəyişdi

Bu qan yerdə qalmaqdıydı,
Bu qanı əsgər dəyişdi.
Yetmədi əsgərə dua,
Duanı əsgər dəyişdi.

Dağlar dumana qalmışdı,
Bədə, yamana qalmışdı.
Nə var gümana qalmışdı,
Gümanı əsgər dəyişdi.

Sevincin ayağı yeyin,
Gedin, böyük Boyo deyin:
"Zamanı vardı hər şeyin..."
Zamanı əsgər dəyişdi.

Hərənün öz davasıydı,
Öz səsi, öz avasıydı.
Davamız söz davasıydı,
Davayı əsgər dəyişdi.

Dərd vardı, dava çatmırdı,
Yurd çatmır, yuva çatmırdı.
Şuşada hava çatmırdı,
Havanı əsgər dəyişdi...

Gücümüz üzə çıxdı

Tanrı gecindən verdi,
Gecimiz üzə çıxdı.
Almırqış, aldıqca
vecimiz üzə çıxdı.

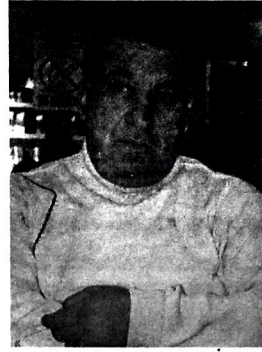
Qan doluymuş bağrımız,
Qan hönkürdü çağrımız.
Sıxıldıqca, ağrımız -
acımız üzə çıxdı.

Ən xas günümüz gəldi,
Ən as günümüz gəldi.
Qısas günümüz gəldi,
Öcümüz üzə çıxdı.

Göyördikcə sözüümüz,
Daşdan keçdi düzüümüz.
Ağardıqca üzüümüz
içimiz üzə çıxdı.

Açıldıqca başımız,
Dindikcə göz yaşımız.
Neçə mərərdə qarışımız,
bacımız üzə çıxdı.

Dirrikdə güclüymüşük,
Kürlükdə güclüymüşük.
Birlikdə güclüymüşük,
Gücümüz üzə çıxdı.

Kəmaləddin QƏDİM

Çatıyıdım şüşə kimi,
Sıxıldıq meşə kimi.
Sonunda Şuşa kimi
tacımız üzə çıxdı...

Ağdam məscidinin ışığı yanır...

*Vətən müharibəsində şəhid olmuş
Əli bəlamızın anası,
şagirdim Gülbəniz xanıma*

Qoruyub dumdur, təmiz adını,
Könlündə bir nakam sevginin yası.
Evin kişisidi, evin qadını
Şəhid atası, şəhid anası.

Di gəl ürək bəslə, ürək - bu çatla,
Olurkun bu boyda dərindən sarbanı.
Bir qız köçürdü toyla-büsatla,
Bu da oğul köçü, oğul karvanı...

Deyir əriyəcək Murovun qarı,
Çay olur, göl olur su qovuşanda.
Gözləyir bir səhər şəhid ruhları
gəlib qovuşacaq Suqovuşanda.

Al bayraq gözdirir, qara bağlamır,
Bür rəng ürəyine deyir, toxunur.
Səsini içinə çəkir, ağlamır,
Susur ki, Şuşada azan oxunur.

Demir ki, bəxt yatıb, dönərgə dönüb,
Demir ki, bu dərdə necə dayanır.
Deyir ki, baxmayın çıraqım sönbüb,
Ağdam məscidinin işığı yanır...

Gücümüzü gördülər, zorumuzu sevdilər

Çox gördük uzanarı, açılması qolları,
Lahimızı xoşlayıb, korumuzu sevdilər.
Çıxardıq başımıza bizə gələn yolları,
Başımızda bənd alan yolumuzu sevdilər.

Bünövrəni biz tikdik, üstə dəmi başqalar,
İçki-çölü başqalar, arzu-kamı başqalar.
Adı özümüzünkü, dadı-tamı başqalar
bizə xor oxutdular, xorumuzu sevdilər.

Hərəkət dörd-sərdində, hərəkət öz azarında,
Çəkməyə öz dörd-səri alimim, yazarın da.
Lap yuxarı başlaydıq dünya neft bazarında,
Ondandır ki, neft dolu borumuzu sevdilər.

Zəif yerlərimizi aradılar, tapdılar,
Gözəl yerlərimizi taladılar, çapdılar.
Haqqımızın üstündə şəhər heyköl yapıdılar,
Öldürdülər, sonra da gorumuzu sevdilər.

Çox gec bildik "haqq kar",
"haqq kor" dünyasıymış,
Görəkəndə "qana-qan",
"çora-çor" dünyasıymış.
Dünya güc dünyasıymış,
dünya zor dünyasıymış,
Gücümüzü gördülər, zorumuzu sevdilər...

Oğul qurbanıyla quzu qurbanı

*Şəhid leytenant Ərtoğrul Nadirinin
atası Hümət oğlunun
tabutu önündə qurban kəsib...*

Bu necə arzuydu, niyyətədi, Allah,
Bu necə səhrdi, bu necə sirdi? -
Bir ata qəhrəman, şəhid oğlunun
tabutu önündə qurban kəsirdi...

Qonağı çox idi - bütün Qarabağ,
Öndə baş tacımız Şuşa gəlmişdi.
Əsgər yoldaşları, zabıt dostları,
Dahiyca Ərtoğrul paşa gəlmişdi.

Odu yandırdı, alışdırdı,
Yaman işüdüdü buzu qurbanın.
Üz-üzə, baş-başda dayanmışdılar
oğul qurbanıyla, quzu qurbanı...

İllərdi torpaqlar əsirdi, Allah
Əsir torpaqlara dərman şəhic.
Kəsilon quzu da bilirdi vallah,
Bilirdi ən böyük qurban şəhiddi.

Mesaj göndərmişdi özündən qabaq,
Xəbər götürmüşdi cənab leytenant.
Evinə əliboş qayıtmamışdı,
Zəfər götürmüşdi cənab leytenant.

Yerdə car olmuşdu quzunun qanı,
Axan göz yaşları selə dönmüşdü.
Vətən qəhrəmanı, Vətən qurbanı
belə qayıtmışdı, belə dönmüşdü...

Bu necə arzuydu, niyyətədi, Allah,
Bu necə səhrdi, bu necə sirdi? -
Bir ata qəhrəman, şəhid oğlunun
tabutu önündə qurban kəsirdi...

